

Политичари воле празнике. Не зато што се тада упараде и изгледају мало другачије, готово маскирани, већ због тога што и народ рефлексно ухвати патетична меланхолија па сваки празник, поготово новогодишњи, схвата или као подвлачење црте или као носталгично одбројавање година које су прошле, а које изгледају лепше него што су заиста биле или оне које ће доћи, а које изгледају горе него што ће заиста бити.

Ни овај Божић није прошао без неспретних државничких порука којима руководиоци покушавају да замуће своју воду како би изгледала дубока најчешће стављајући теолошке зачине у своје изјаве не би ли копреном традиције замаскирали празнину својих речи. „Сви људи који верују у Бога су добри људи!“

Председник, коме све више смета статус енглеске краљице и који је крај године обележио бацајући Платформу као свог цокера, и даље сам себи пуца у ногу кад год се искрено и спонтано обрати јавности. Да ли председник мисли да су и вехабије које су планирале терористичке нападе на територији Србије такође добри људи? Нико не може да сумња у њихову оданост Алаху јер њихова вера не подразумева само молитву, већ и полагање свог живота у славу онога коме се моле.

Да ли председник сматра да су добри и они људи који су се на пример у Пакоштанима код Задра у тамошњој цркви, али и у црквама широм света где живи хрватска емиграција, молили за првостепено осуђене генерале Готовину и Маркача, а касније заједно са својим клером прослављали њихово ослобођење?

Српско околбожићно бунило

Пише: Александар Дикић
четвртак, 10 јануар 2013 18:24

